

Nr 477.

Av herr **Andersson** i Ryggestad m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 147, med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 2 juni 1950 (nr 295) om tillägg av statsmedel å vissa ersättningar enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 147 föreslås höjda tillägg av statsmedel till vissa ersättningstagare enligt 1916 års olycksfallsförsäkringslag m. m.

Enligt propositionen skall dock höjningen utgå endast under förutsättning att arbetsförmågan är nedsatt med minst 30 procent.

Som exempel på hur detta verkar vill vi erinra om att förlusten av ett öga beräknas till endast 25 procents nedsättning av arbetsförmågan.

Vid 1952 års riksdagsbehandling av Kungl. Maj:ts förslag angående förbättringar i livräntetilläggen å vissa livräntor pekades på ett fall, där vederbörande förlorat ena ögat och enligt 1901 års lag, där högsta livräntan var 300 kronor, endast erhöll i ersättning 75 kronor för år. Enligt 1916 års lag är ersättningen bättre, men kvar står dock fortfarande enligt proposition nr 147 att föreslagna höjningar endast skall utgå å skador med minst 30 procents nedsättning av arbetsförmågan. Så vitt vi kan finna stöder sig departementschefen på riksförsäkringsanstalten därvidlag och går på de nuvarande bestämmelserna.

I yttrande över förslag som framlades i proposition nr 81 till 1952 års riksdag anförde bl. a. Landsorganisationen och Svenska metallindustriarbetarförbundet att skäl sagnades att undantaga de grupper från att erhålla förhöjda livräntor, som hade mindre skador än som innebar 30 procents nedsättning av arbetsförmågan. Vi kan helt instämma i dessa yttranden.

Med hänvisning till vad ovan anförts får vi föreslå,

att riksdagen ville besluta, att de förhöjningar av ersättningarna för olycksfall i arbete, som föreslås i Kungl. Maj:ts proposition nr 147, jämväl måtte utgå å skador, där nedsättningen i arbetsförmågan uppgår till minst 25 procent, samt att vederbörande utskott ville utarbeta de ändringar i lagtexten som kan föranledas av detta förslag.

Stockholm den 25 mars 1953.

Arvid Andersson,
Ryggestad.

Harald Hallén.

Viola Sandell.

Aug. Spångberg.